

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

XXIII. De meditatione mortis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

tè spes esset de aliqua futura emendatione, & majori spiritali profectu.

CAPUT XXIII.

De meditatione mortis.

I. **V**alde citò erit tecum hìc factum, vide aliter, quomodo te habeas: hodie homo est, & cras non comparet.

Cùm autem sublatus fuerit ab oculis, citò etiam transit à mente.

O hebetudo & duritia cordis humani, quod solùm præsentia meditatatur, & futura non magis prævidet!

Sic te in omni facto & cogitatu deberes tenere, quasi statim esses moriturus.

Si bonam conscientiam haberes, non multùm mortem timeres.

Meliùs esset peccata cavere, quàm mortem fugere.

Si hodie non es paratus, quomodo cras eris?

Cras est dies incerta; & quid scis, si crastinum habebis?

2. Quid

2. Quid prodest diu vivere, quando tam parum emendamur?

Ah! longa vita non semper emendat, sed sæpe culpam magis auget.

Utinam per unam diem bene essemus conversati in hoc mundo!

Multi annos computant conversionis, sed sæpe parvus est fructus emendationis.

Si formidolosum est mori, forsitan periculosius erit diutius vivere.

Beatus, qui horam mortis suæ semper ante oculos habet, & ad moriendum quotidie se disponit.

Si vidiisti aliquando hominem mori, cogita, quia & tu per eandem viam transibis.

3. Cùm manè fuerit, puta te ad vesperum non perventurum.

Vespere autem facto, manè non audeas tibi polliceri.

Semper ergo paratus esto: & taliter vive, ut nunquam te imparatum mors inveniat.

Multi subito & improvisè moriuntur. Nam horâ, quâ non putatur, Filius hominis venturus est.

D

Quan-

Quando illa extrema hora venerit, multum aliter sentire incipies de tota vita tua præterita: & valde dolebis, quia tam negligens & remissus fuisti.

4. Quam felix & prudens, qui talis nunc nititur esse in vita, qualis optat inveniri in morte!

Dabit namque magnam fiduciam feliciter moriendi, perfectus contemptus mundi, fervens desiderium in virtutibus proficiendi, amor disciplinæ, labor pœnitentiæ, promptitudo obedientiæ, abnegatio sui, & supportatio cujuslibet adversitatis pro amore Christi.

Multa bona operari potes, dum sanus es? sed infirmatus, nescio quid poteris.

Pauci ex infirmitate meliorantur: sic & qui multum peregrinantur, raro sanctificantur.

5. Noli confidere super amicos & proximos, nec in futurum tuam differas salutem: quia citius obliviscetur tui homines, quam æstimas.

Melius est nunc tempestivè providere,

dere, & aliquid boni præmittere, quàm super aliorum auxilio post mortem sperare.

Si non es pro te ipso sollicitus modò, quis erit sollicitus pro te in futuro?

Nunc tempus est valde pretiosum. Nunc sunt dies salutis. Nunc tempus acceptabile.

Sed proh dolor, quòd hoc utilius non expendis, in quo promereri vales, unde æternaliter vivas!

Veniet, quando unum diem seu horam pro emendatione desiderabis; & nescio, an impetrabis.

6. Eja, charissime, de quanto periculo te poteris liberare, de quàm magno timore eripere, si modò semper timoratus fueris, & suspectus de morte?

Stude nunc taliter vivere, ut in hora mortis valeas potiùs gaudere, quàm timere.

Disce nunc mori mundo; ut tunc incipias vivere cum Christo.

Disce nunc omnia contemnere,
D 2 ut

ut tunc possis liberè ad Christum pergere.

Castiga nunc corpus tuum per poenitentiam, ut tunc certam valeas habere confidentiam.

7. Ah stulte! quid cogitas te diu victurum, cum nullum diem habeas securum?

Quàm multi putantes diu vivere decepti sunt, & insperatè de corpore extracti?

Quoties audisti à dicentibus, quia ille gladio cecidit, ille submersus est, ille ab alto ruens cervicem fregit, ille manducando obriguit, ille ludendo finem fecit?

Alius igne, alius ferro, alius peste, alius latrocinio interiit: & sic omnium finis mors est, & vita hominum tanquam umbra subito pertransit.

8. Quis memorabitur tui post mortem? & quis orabit pro te?

Age, age nunc, charissime, quidquid agere potes; quia nescis quando morieris; nescis etiam, quid te post mortem sequetur.

Dum

Dum tempus habes, congrega divitias immortales.

Præter salutem tuam nihil cogites, solum quæ Dei sunt cures.

Fac nunc tibi amicos, venerando DEI Sanctos, & eorum actus imitando: ut cum defeceris in hac vita, illi te recipiant in æterna Tabernacula.

9. Serva te tanquam peregrinum & hospitem super terram, ad quem nihil spectat de mundi negotiis.

Serva cor liberum, & ad Deum sursum erectum, quia non habes hinc manentem civitatem.

Illuc preces & gemitus quotidianos cum lacrymis dirige, ut spiritus tuus mereatur ad Dominum post mortem feliciter transire. Amen.

C A P U T X X I V .

De iudicio & pœnis peccatorum.

IN omnibus rebus respice finem, & qualiter ante districtum stabis Iudicem, cui nihil est occultum: qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit; sed quod justum est, iudicabit.